

โอบาดีห์

1

บท 1

นิมิตของโอบาดีห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องเอโดมดังนี้ว่า เราได้ยืมชาวลิอจากพระเยโฮวาห์
ทูตคนหนึ่งถูกส่งไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติให้พูดว่า "จงลุกขึ้นเถิด ให้เราลุกไปทำสงครามกับเมืองเอโดม"

2 ดูเถิด เราได้กระทำเจ้าให้เล็กท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ให้เจ้าเป็นที่ดูหมิ่นอย่างมาก

3 ความเห่อเหิมแห่งใจของเจ้าได้ส่อลงเจ้าเอง เจ้าผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในชอกหิน ที่อาศัยของเจ้าอยู่สูง เจ้ารำพึงอยู่ในใจ
ว่า "ผู้ใดจะให้เราลงมายังพื้นดิน"

4 แม้ว่าเจ้าเหินขึ้นไปสูงเหมือนนกอินทรี แม้ว่ารังของเจ้าอยู่ในหมู่ดวงดาวทั้งหลาย เราจะฉุดเจ้าลงมาจากที่นั่น พระ
เยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

5 ถ้าขโมยเข้ามาหาเจ้า ถ้าพวกปล้นเข้ามาในเวลากลางคืน (เจ้าจะถูกทำลายสักเท่าใด) เขาจะไม่ขโมยเพียงพอกแก้ตัว
ของเขาเท่านั้นหรือ ถ้าคนเก็บองุ่นมาหาเจ้า เขาจะไม่ทิ้งองุ่นตกค้างไว้บ้างหรือ

6 ชาวของของเอชารัได้ถูกรื้อค้นสักเท่าใดหนอ ทรัพย์สมบัติซึ่งซ่อนไว้ก็ถูกค้นไปหมด

7 พันธมิตรทั้งสิ้นของเจ้าได้ขับเจ้าไปถึงพรมแดน สมมิตรของเจ้าได้ส่อลงเจ้า เขากลับสู้ชนะเจ้าเสียแล้ว มิตรที่กิน
ข้าวหม้อเดียวกับเจ้าก็วางกับดักเจ้า เรื่องนี้ไม่มีใครเข้าใจอะไรเลย

8 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้นเราจะไม่ทำลายคนฉลาดให้สิ้นไปจากเอโดม และทำลายความเข้าใจเสียจากภูเขาเอ
ซาวหรือ

9 โอ เทมานเอ๋ย ชายผู้มีกำลังทั้งหลายของเจ้าจะชยาด จนในที่สุดทุกคนที่มาจากภูเขาเอซาวจะถูกตัดขาดเสียด้วย
การสังหาร

10 เหตุเพราะความรุนแรงที่กระทำต่อยาโคบน้องชายของเจ้า ความอับอายจะปกคลุมเจ้าไว้ เจ้าจะต้องถูกตัดขาดออก
ไปเป็นนิรันดร์

11 ในวันที่เจ้าขึ้นเป็นปฏิปักษ์ ในวันที่คนต่างดาวนากำลังของเขาไปเป็นเชลย และคนต่างชาติเข้ามาทางประตูเมือง
เขาจับสลากเอากรุงเยรูซาเล็มกัน เจ้าก็เหมือนคนเหล่านั้นคนหนึ่ง

12 เจ้าไม่ควรยืนเฝ้าอยู่ด้วยความพอใจในวันที่น้องชายของเจ้ารับเคราะห์ในวันนั้น เจ้าไม่ควรเปรมปรีดิ์เย้ย
ประชาชนยูดาห์ในวันที่เขาทั้งหลายถูกทำลาย เจ้าไม่ควรจะโอ้อวดในวันที่เขาตกทุกข์ได้ยาก

13 เจ้าไม่ควรเข้าประตูเมืองแห่งประชาชนของเราในวันแห่งหายนะของเขา เออ เจ้าไม่ควรยืนเฝ้าอยู่ในเรื่องภัยพิบัติ
ของเขาในวันแห่งหายนะของเขา เจ้าไม่ควรจะเข้าริบทรัพย์สินของเขาไปในวันแห่งหายนะของเขา

14 เจ้าไม่ควรจะยืนสกัดทางแยก เพื่อจะก่้างัดพวกที่หลบหนีของเขา เจ้าไม่ควรจะมอบพวกที่เหลืออยู่ให้แก่ศัตรูของ
เขาในวันที่เขาตกทุกข์ได้ยาก

15 เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้ประชาชนชาติทั้งสิ้นเข้ามาแล้ว เจ้ากระทำแก่เขาอย่างไร ก็จะมีผู้มากระทำแก่เจ้าอย่าง
นั้น การตอบแทนของเจ้าจะกลับมادتบบนศีรษะของเจ้าเอง

16 เจ้าดื่มอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์ของเราแล้ว ประชาชาติทั้งสิ้นก็จะดื่มไม่หยุดยั้งนั้น เออ เขาจะดื่มแล้วก็โอนเอนไป
เขาจะเป็นเหมือนอย่างที่ไม่เคยเกิดมา

17 แต่จะมีคนรอดพ้นในภูเขาศิโยน และที่นั่นจะมีบริสุทธิ์ และวงศวานของยาโคบจะได้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินอันเป็น
กรรมสิทธิ์ของเขา

18 วงศวานของยาโคบจะเป็นไฟ วงศวานของโยเซฟจะเป็นเปลวไฟ และวงศวานของเอซาวจะเป็นตอข้าว ไฟและ

เปลวไฟจะไหม้และเผาผลาญเสีย วงศ์วานของเอชาวจะไม่มีใครรอดได้เลย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้สั่งพระวาจาแล้ว

19 คนเหล่านั้นที่อยู่ในภาคใต้จะได้ดูเขาเอชาวเป็นกรรมสิทธิ์ คนเหล่านั้นที่อยู่ในที่ราบจะได้แผ่นดินฟีลิสเตีย เขาจะได้แผ่นดินเอฟราอิมและแผ่นดินสะมาเรียเป็นกรรมสิทธิ์ และเบนยามินจะได้กิเลอาดเป็นกรรมสิทธิ์

20 พลโยธาของอิสราเอลที่เป็นเชลยจะได้ที่ซึ่งเป็นของคนคานาอันไกลไปจนถึงศารเพทเป็นกรรมสิทธิ์ ส่วนพวกเชลยชาวเยรูซาเล็มที่อยู่ในเศฟาราดจะได้หัวเมืองในภาคใต้เป็นกรรมสิทธิ์

21 พวกผู้ช่วยให้พ้นจะขึ้นไปถึงภูเขาไซโยนเพื่อปกครองเขาเอชาว และราชอาณาจักรนั้นจะตกเป็นของพระเยโฮวาห์

For other languages please go to www.wordproject.org